biblioteca școlarului

ION MINULESCU

NU SUNT CE PAR A FI

Litera

biblioteca școlarului

Ion
MINULESCU

NU SUNT CE PAR A FI

Litera
INTERNAŢIONAL
BUCUREŞTI — CHIŞINĂU

TABEL CRONOLOGIC

1881 1 ianuarie *În Bucureşti moare în urma unui atac de apoplexie survenit chiar în timpul petrecerii de revelion, Tudor Minulescu, tatăl viitorului poet.*
Tot în ianuarie, în noaptea de 6 spre 7 se naşte Ion Minulescu, strada Covaci nr. 15 din capitală. El va copilări la Slatina, la baştina mamei sale, Alexandrina Ciucă, fiică a unui coval. Foarte tânără, după ce rămâne văduvă, se va recăsători, nu peste mult timp de la decesul soţului, cu Ion Constantinescu, căpitan de cavalerie.

1887 Începe cursul primar în oraşul Piteşti.

1891 Începe liceul în aceeaşi urbe.

1897 Apar primele producţii poetice ale lui Ion Minulescu, încă elev la Piteşti, în revista Povestea vorbei *sub pseudominul (I. M.) Nirvan.*

1898 Sub aceeaşi semnătură, tânărul poet I. Minulescu-Nirvan publică în Foaia pentru toţi.

1899 O dată cu încheierea studiilor liceale (clasa a VI-a şi a VII-a le trece într-un an, la pensionul particular Brânză şi Arghirescu *din Bucureşti), Ion Minulescu îşi ia bacalaureatul.*

1900 Pleacă la Paris spre a urma dreptul. Poetul va renunţa însă curând la studiile juridice, fascinat fiind de viaţa boemei artistice pariziene. Acum Minulescu ia cunoştinţă de literatura simbolistă, citindu-i cu pasiune pe Baudelaire, Nerval, Lautréamont, Verlaine, Rimbaud, Laforque etc.

1904 Ion Minulescu revine în ţară. Îl aflăm printre scriitorii care frecventează cafeneaua Kübler (D. Anghel, Şt. O. Iosif, Ilarie Chendi, P. Cerna etc.).

1905 Autorul publică versuri şi fragmente de proză (Din jurnalul unui pribeag) *în revista* Viaţa nouă *a lui Ovid Densusianu, unul din organele cele mai distinse ale mişcării simboliste româneşti ale vremii.*

1906 Ion Minulescu începe să dea publicităţii în revista Viaţa literară şi artistică *a lui Ilarie Chendi parte dintre versurile ce vor constitui* Romanţele pentru mai târziu.

Tot în acest an începe prietenia literară cu Dimitrie Anghel, cu care va traduce în colaborare versuri din Albert Samain, Charles Guérin, H. Bataille, H. de Régnier, publicate pe parcurs în Sămănătorul. *Iarna 1906-1907 cei doi prieteni o petrec la Constanţa. De relevat că ecourile acestei şederi pe ţărmurile Mării Negre se regăsesc în minulescianele* Romanţe pentru mai târziu *(1908) şi în* Fantaziile *angheliene (1909).*

1907 *Ion Minulescu participă la „sâmbetele literare“ organizate de* Convorbirile critice *ale lui Mihail Dragomirescu (din cercul acestora mai fac parte, în această perioadă, Liviu Rebreanu, Emil Gârleanu, Mihail Sorbul, Dim. Nanu etc.).*
În oraşul cu trei sute de biserici *al lui Minulescu, publicat în* Convorbiri critice *îi atrage atenţia lui I. L. Caragiale. Acesta, de la Berlin, îi scrie lui Mihail Dragomirescu spre a-şi arăta preţuirea şi interesul pentru tânărul poet.*

1908 *Sub direcţia lui Ion Minulescu apare la* 20 martie Revista celorlalţi, *de orientare simbolistă. Dintre colaboratorii ei fac parte Mihail Cruceanu, Eugeniu Ştefănescu-Est, N. Davidescu, Eugeniu Speranţia. Articolul-program* Aprindeţi torţele *reprezintă o reacţie violentă, în numele artei înnoitoare, împotriva tradiţionalismului. Revista însă îşi încetează apariţia o dată cu tipărirea celui de-al treilea număr* (10 aprilie *1908).*
Vede lumina tiparului primul volum de versuri semnat de I. Minulescu, Romanţe pentru mai târziu, *cu o copertă desenată de Iser, prieten de o viaţă al poetului. Apare volumul de povestiri de factură simbolistă* Casa cu geamuri portocalii.

1909 *Succesul de public (dacă nu şi de critică) al* Romanţelor pentru mai târziu *determină publicitatea celei de-a doua ediţii a volumului, la* Biblioteca românească enciclopedică Socec, *conform opiniei criticului literar Matei Călinescu.*

1910 *În cadrul redacţiei* Viitorului *poetul cunoaşte pe Claudia Millian, viitoarea soţie.*

1912 *Ion Minulescu scoate a doua sa revistă,* Insula. *În jurul ei se grupează G. Bacovia, Claudia Millian, Eugeniu Ştefănescu-Est, Adrian Maniu, Mihail Cruceanu, D. Iacobescu, M. Săulescu, N. Davidescu. Revista, din păcate, îşi încetează apariţia ca şi precedenta tot după al treilea număr* (5 aprilie *1912).*

1913 *Publică volumul de versuri* De vorbă cu mine însumi *(copertă şi ilustraţii de Iser).*

1914 La 11 aprilie *se celebrează căsătoria lui Ion Minulescu cu Claudia Millian (1887-1961), poetă simbolistă, autoarea volumelor de versuri* Garoafe roşii *(1914),* Cântări pentru pasărea albastră *(1923),* Întregire *(1936), precum şi a unor piese de teatru, între care drama* Vreau să trăiesc *(1937), după acelaşi M. Călinescu. Mioara Minulescu, fiica lor, devine artistă plastică înzestrată, care s-a consacrat cu devoţiune filială păstrării memoriei părinţilor ei (M. C.).*

1916 —1918 În timpul războiului, familia Minulescu se refugiază la Iaşi.

1920 Apare un nou volum de proză al lui Minulescu Măşti de bronz şi lampioane de porţelan.

1921 Ion Minulescu debutează ca autor dramatic. Pe scena Naţionalului *se reprezintă piesa* Pleacă berzele *şi comedia într-un act* Lulu Popescu (10 ianuarie).

1922 Reapar Romanţele pentru mai târziu, *cea de-a treia ediţie, la* Cultura naţională.
Poetul este numit Director General al Artelor în Ministerul Artelor şi Cultelor, funcţie pe care o va deţine până în 1940.

1924 Este tipărit romanul Roşu, galben şi albastru, *unul din marile succese literare ale vremii, după ce fusese în prealabil publicat în paginile* Vieţii româneşti.
Se reprezintă Omul care trebuie să moară — *„grotescă tragică în trei acte", publicată mai târziu, în 1939, sub titlul* Ciracul lui Hegesias.

1926 Se joacă o piesă caracteristic minulesciană: Manechinul sentimental.

1927 Minulescu reapare, după o lungă întrerupere, cu un nou volum de versuri, Spovedanii, *publicat în colecţia* Manuscriptum *(textele, în transcripţie autografă, sunt litografiate). Poemele din această culegere în tiraj limitat (1500 exemplare) vor fi incluse, împreună cu altele, în volumul din 1930,* Strofe pentru toată lumea.
Se reprezintă piesa Allegro ma non troppo.

1928 Minulescu editează romanul autobiografic Corigent la limba română.
O nouă piesă, reluând într-o manieră fantezistă motivul lui Don Juan: Amantul anonim.
Se acordă lui Ion Minulescu Premiul naţional de poezie.

1930 Dă publicităţii volumul Strofe pentru toată lumea.
Vede lumina tiparului culegerea de nuvele fantastice Citiţi-le noaptea.

1931 *Autorul este prezent cu un roman cu intenţii satirice:* Bărbierul regelui Midas sau Voluptatea adevărului.
I se reprezintă piesa intitulată Porumbiţa fără aripi.

1933 *Ion Minulescu publică un nou roman* 3 şi cu Rezeda 4.

1935 *Poetul adună într-o plachetă traducerile mai vechi realizate în colaborare cu Dimitrie Anghel (Victor Hugo, Albert Samain, Charles Guérin, Henri Bataille, Henri de Régnier).*

1936 *Apare un volum de* Poezii *în seria* Bibliotecii pentru toţi, *editată de Alcalay, ea reunind culegerile anterioare de versuri ale autorului. Sub titlul* Nu sunt ce par a fi *Minulescu îşi adună poeziile sale din ultimii ani.*

1937 *Piesa de teatru* Nevasta lui Moş Zaharia.

1939 *La* Fundaţia pentru literatură şi artă *în seria ediţiilor „definitive“, apare — sub îngrijirea autorului — volumul* Versuri.

1943 *Publică o culegere de nuvele (unele reluate din culegerea* Citiţi-le noaptea) *sub titlul:* Cine-i autorul acestui roman senzaţional?
Se tipăreşte cea de-a doua ediţie definitivă, cu adăugări, a Versurilor (Fundaţia pentru literatură şi artă).

1944 *La* 11 aprilie, *în urma unui colaps cardiac, Ion Minulescu încetează din viaţă „în Bucureştii răvăşiţi de bombardamentele americane“. Poetul este înmormântat la Cimitirul Bellu.*

1945 *Ia fiinţă asociaţia* Prietenii lui Ion Minulescu. *Între 1945-1947 ea va acorda premii anuale de poezie (premiaţii: Alexandru Lungu, George Dan, Barbu Cioculescu).*

1947 *Graţie iniţiativei Claudiei Millian-Minulescu, casa în care a locuit poetul în ultima parte a vieţii sale de creator (Bulevardul Dr. Marinescu nr. 19) devine casă memorială sub numele* Colecţia Ion Minulescu.